

Nr 684

Av herr Hansson i Önnarp m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 56, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

(Lika lydande med motion nr 568 i Första kammaren)

I den förevarande propositionen nr 56 angående bl. a. rätt till avdrag för värdeminskning å täckdikningsanläggningar har i förhållande till skatte-lagssakkunnigas betänkande en värdefull precisering gjorts av begreppet täckdikningsanläggning. De sakkunniga hade i begreppet täckdikningsanläggning endast inbegripet de arbeten som utföres på åkern, men däremot inte de för denna täckdikning erforderliga avloppen. I propositionen har den ändringen gjorts, att avskrivningsreglerna även skall få omfatta kostnader för täckta avlopp i direkt anslutning till täckdikning fram till huvudavlopp. Vissa frågeställningar torde emellertid uppkomma, som enligt vår mening bör observeras för att underlätta den praktiska tillämpningen.

Rent allmänt sett är täckdikning att hänföra till åtgärd inom den egna fastigheten för dränering i åker, medan övrig dikning ofta kommer att beröra flera fastigheter. Men för att täckdikning skall få avsedd effekt fordras att vissa villkor är uppfyllda. Ett av dessa är att fallförhållandena medger att täckdikningsrör lägges på lämplig nivå i förhållande till markplanet. Finns icke detta villkor uppfyllt genom fastighetens naturliga belägenhet måste bättre fallförhållanden skapas. För genomförandet av en dylik åtgärd kan fastigheten tvingas att utsträcka dikningen utanför sin egen gräns.

Föreligger intresse från grannfastigheterna i samma angelägenhet uppstår frågan om ett samgående. För att minska det årliga underhållet samt för att erhålla bättre brukningsmöjligheter rörläggas ofta det gemensamma avloppet om så är möjligt med hänsyn till kostnaderna. Som regel skall den gemensamma dikningen föregå täckdikningen som då får betraktas som en *fullföljdsåtgärd*. Från dessa utgångspunkter måste det anses motiverat, att gränsen för kostnad som avskrivningsunderlag drages ut så, att till täckdikningen räknas även den åtgärd som erfordras för att i förekommande fall få vattnet att lämna den egna fastigheten. De fastigheter, som visserligen ej är i behov av täckdikning, men som ändå är så belägna att de besväras av vatten från annan fastighet och därför utför dikning med täckt ledning, kommer icke i åtnjutande av avdrag enligt propositionen.

Enligt vår uppfattning pekar de praktiska förhållandena på att kostnad för alla täckta avlopp i direkt anslutning till täckdikningsanläggning bör

ingå i avskrivningsunderlaget för anläggningen. Rördikningar är ju i dag främst en åtgärd för att möjliggöra bibehållandet av avkastningsnivån.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 56 måtte besluta att anvisningarna 2 b. till kommunalskattelagen 22 § må få följande lydelse:

»2 b. Avdrag medgives — — — (lika med propositionen)
— — — årliga värdeminskingsavdragen.

Har fastighet övergått — — — (lika med propositionen)
— — — årliga värdeminskingsavdrag.

I täckdikningsanläggning inbegripas även täckta belopp i direkt anslutning till täckdikning.

Med skogsväg — — — (lika med propositionen) — — — hänföres till byggnad.»

Stockholm den 13 mars 1962

Stig F. Hansson
i Önnarp

Johannes Antonsson

Einar Gustafsson
i Kårby

Nr 685

Av herr Hedlund m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 56, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

(Lika lydande med motion nr 565 i Första kammaren)

I propositionen nr 56 framlägges förslag om rätt till avdrag för värdeminskning å täckdikningsanläggningar och skogsvägar vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet. I fråga om täckdikningsanläggningar föreslås att hela kostnaden och i fråga om skogsvägar en tredjedel av kostnaden får avskrivas med 10 % per år.

Nedan behandlas endast frågan i den del den berör avskrivningsunderlaget för skogsvägarna.

Propositionen bygger på ett av skattelagssakkunniga avgivet betänkande, i vilket anföres en rad olika skäl, som motiverar värdeminskingsavdrag för skogsvägar. Efter diskussion av avskrivningsunderlagets storlek uttalar de sakkunniga:

»I avsaknad av annan tillförlitlig grund för fördelning av anläggningskostnaden på avdragsgill och icke avdragsgill del har de sakkunniga stannat för den av vissa beskattningsnämnder redan tillämpade metoden att